

Petr Klár na povrchu Conipur SW, který firma EKKL položila do O2 Arény na Mítník světových šampionů

povrchy už náročného zákazníka nemohly uspokojit. Velký boom byl v roce 1998, 1999, kdy se také začaly dělat velké plochy, atletické dráhy z umělých povrchů, které byly do té doby finančně nedostupné. Začalo to dráhou v Praze na Kotlářce, udělali jsme atletickou dráhu v Kroměříži a dospělo to až k tomu, že se v roce 2001 začalo hovořit o rekonstrukci vítkovického stadionu. Zaujalo nás to a vzhledem k tomu, že jsme jako jedni z mála dělali i projekční činnost atletických drah, podíleli jsme se i na projektu. V roce 2002 jsme vyhráli výběrové řízení, na atletické dráze se běhá Zlatá tretra a překonávají se na ní také světové rekordy."

Vítkovický stadion určitě patří mezi ty, které uvádíte mezi své hlavní referenční stavby.

„Určitě, protože to byl pro nás opravdu prestižní projekt. Kvalita a organizační úroveň Zlaté tretry je na vynikající úrovni. Je to jeden z nejlepších mítníků v Evropě, není k tomu co dodávat. Že v Ostravě letos startoval geniální Bolt jen potvrzuje, že jde o jednu z nejlepších sportovních akcí letošního roku. A pro naši firmu je opravdu čest, že můžeme být spojováni s tímto stadionem a následně tedy i se Zlatou tretrou. Ne, nemůžeme nabídnout lepší atletickou referenci. A z pohledu tenisu je to Centrální dvorec na Štvanici, ve fotbale je to pak otázka umělých trávníků, i když je třeba říct, že se u nás zatím tento povrch neprosadil na hlavní fotbalové plochy. Dobrý umělý fotbalový povrch je na hřišti v Konicích na Prostějovsku, tam je první trávník v České republice, který odpovídá certifikátu FIFA**, což je podle FIFA nejvyšší stupeň kvality umělého trávníku. Byla tam také použita v současné době nejmodernější technologie – trávník s vláknem, který má paměťový efekt. To znamená, že po sešlápnutí se vlákno po určité době zase samo napřimuje. Je tam navíc použit zelený granulát, ten černý se zahřívá až na padesát stupňů a je paradox, že se pak umělý trávník musí kropit. Zajímavé jsou i víceúčelová hřiště, na která jsme pokládali umělé povrchy.“

Vaše firma má certifikáty, bez kterých byste se jen těžko mohli ucházet o prestižní zakázky.

„Z pohledu atletiky, fotbalu a tenisu máme certifikáty mezinárodních organizací a federací, které zastřešují tyhle sporty na mezinárodní úrovni. V případě tenisu to je ITF, ve fotbale FIFA, v atletice IAAF. ITF má

hodnotící kritéria, která se v poslední době výrazně mění. Dříve to byly certifikáty třídy I, II, III, šlo spíše o rychlost povrchu, nyní jde také o certifikát materiálový a my jako firma pak musíme splňovat podmínky dodavatele, který má výhradní zastoupení. Věřte, že si to dodavatelé velice důkladně kontrolují, ale myslím si, že přijde doba, kdy to budou kontrolovat i zástupci ITF, že brzy budou mít oddělení, která tohle budou mít na starost. Nebude to tedy jen o kvalitě soutěží, ale ITF bude důsledně dohlížet i na povrchy, na kterých se jejich soutěže hrají. Fotbal a atletika šly ještě dál, mají samozřejmě materiálové certifikáty, ale také certifikáty na stavbu. Investor, který plánuje např. nějaký fotbalový stadion, musí splňovat i určité podmínky na celou stavbu a nejde tedy jen o kvalitu trávníku. Jde tedy o certifikáty, které hodnotí stavbu jako celek. Konkrétně ve Vítkovicích je certifikát třídy 2. Proč nemá jedničku? V době certifikace tam ještě nebyl tréninkový stadion, ten se udělal o dva roky později. Kdyby se nyní požádalo o certifikaci, tak by jedničku dostal. Těší nás, že jsme jako jediná firma v České republice, která má např. certifikát FIFA**.“

Co zakázky v zahraničí?

„Dělali jsme na Slovensku, ale to se nějak nepočítá, Slovensko je nám stále hodně blízko. Realizovali jsme opravu atletického stadionu v Bánské Bystrici, v Košicích jsme předělávali atletický stadion, dělali jsme v Dubnici, Trnavě, Nových Zámcích. Nejdále jsme byli v Kazachstánu, u města Karaganda chtěl jeden podnikatel postavit tenisový areál. Jezdí do Karlových Varů, hraje tam pravidelně tenis a dal si podmínku, že to musí být česká firma. Přiznám se, moc se nám do toho nechtělo, přece jen je to hodně daleko. Ale nakonec jsme do toho šli, i když jsme symbolicky dělali všechno pro to, abychom to dělat nemuseli... Byli jsme v té době hodně vytížení, takže jsme nasadili opravdu hodně vysokou cenu. Nebyl problém... Přišli jsme s další podmínkou, že nám musí zaplatit 90 % dopředu. Poslali jsme číslo účtu a do tří dnů jsme na něm měli peníze... Takže jsme to udělali a zákazník je moc spokojený.“

Čeho byste chtěl jako šéf firmy EKKL dosáhnout?

„Sen je dělat například povrch pro mistrovství světa v atletice dospělých nebo se podílet na nějakém olympijském sportovišti. Je

to ale všechno vysoká hra. Pokud neskončí smlouva mezi jedním konkrétním dodavatelem a Mezinárodním olympijským výborem, tak je to opravdu bez šance, ale vzhledem k tomu, že doba se mění a spousta dalších firem se chce prosadit, takže i tihle trh se jednou prostě musí víc otevřít. A v České republice? Rozhodně si nemyslím, že by tady v budoucnu nebyla práce, je stále ještě hodně škol, obcí i měst, kde by si zasloužili mít kvalitní sportoviště, mám jen obavy, aby česká ekonomika stále dávala dostatek financí do této oblasti. Na druhé straně, stárnou projekty, které se dělaly před deseti a více lety a bude třeba udělat jakousi povrchovou regeneraci – retoping, což je oprava horní finální vrstvy.“

Na co jste ve firmě EKKL nejvíce hrdý?

„Je to bezesporu vítkovický stadion. Udělali jsme v rekordně krátkém čase a myslím si i v dobré kvalitě. A pak i z hlediska celosvětového je to určitě mobilní atletická dráha do O2 Arény. Jde o dráhu, která se dá postavit všude, kde je pro ni prostor. Postavit ji za 48 hodin a za dvanáct demontovat, to je opravdu dobrý výkon. Byla a je to nejdůležitější stavba z pohledu firmy a je opravdu jedinečná na světě. Není nikde druhá na světě! Ano, udělali ještě jednu dráhu na ME v Moskvě, ale ta se už znovu nedá nikde použít, byla jednorázově použitelná. Atletická dráha pro Mítník světových rekordmanů je přesnou skládačkou, při její přípravě rozhodují milimetry. Cena se blíží k 36 milionům korun, jeden metr čtvereční váží asi 200 kilogramů, dráha je 200 metrů dlouhá, má 884 dílů a do O2 Arény ji přivezlo šestnáct kamionů. Může být použita desetkrát, pak se musí provést její revize. Běhá se na povrchu Conipur SW. Jak vzniká tento atletický ovál? Nejprve se podle projektu sestaví základní konstrukce z hliníku a vodovzdorných dřevotřískových desek, na ty se položí samotný povrch. Dráha je 50 cm nad zemí, v nejvyšším místě skoro 170 centimetrů. Ovál, na kterém se běžel Mítník světových šampionů, splňuje přísné parametry IAAF a je prvním krokem pro pořádání halového mistrovství Evropy či světa. Na povrchu Conipur SW byl rovněž připraven dálkařský, tyčkařský a koulařský sektor. Dráha se musela v podélné ose zkrátit a rozšířit do šířky, počítaly se dráhy jednotlivých běžců v naklopených rovinách, pozvali jsme si na pomoc jednoho projektanta z Berlína, který nám to také spočítal. Ale samotnou konstrukci, jednotlivé detaily nosných dílců jsme museli sami vyprojektovat. Šlo nám především o to, aby každý díl byl rozebratelný a přenositelný. V tom je cena dráhy i našeho projektu, na něj jsem opravdu nejvíce hrdý.“

Jak se vám sedí v hledišti Zlaté tretry, když na dráze, kterou položila vaše firma běží Bolt nebo Kubánc Robles překoná světový rekord na 110 m překážek?

„Je to fantastický pocit. Jsme jedinou českou firmou, na jejich povrchích se běhají světové rekordy. Atletika je spravedlivá, kvalita povrchu rozhoduje o výsledném čase, ani vynikající atlet není schopen zaběhnout výborný čas na špatném povrchu. Věřím, že takových drah, jaká je ve Vítkovicích, postavíme co nejvíc.“

(fa)

Snímky: VLADIMÍR BURIAN a archiv EKKL